Lietas arhīva Nr. A42-00470-19/14
ECLI:LV:ADRJRIT:2019:0131.A420207418.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2019.gada 31.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Līga Hāzenfuse,

piedaloties pieteicējas SIA „Origo A" pārstāvim /pers. A/,
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Origo A" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores p.i. 2018.gada 17.aprīļa lēmuma Nr.30.2-22.13/1703 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID vai atbildētājs) Nodokļu kontroles pārvalde (turpmāk – NKP) no 2017.gada 19.oktobra līdz 2018.gada 16.janvārim veica SIA „Origo A" pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par 2017.gada janvāri-jūniju, t.sk. par 2017.gada 2.ceturksni tika vērtēta PVN pārmaksas atmaksas pamatotība.

VID NKP ierobežoja SIA „Origo A" tiesības attiecīgajos taksācijas periodos atskaitīt priekšnodokli 44 166,15 *euro*, attiecīgi koriģējot nodokļu maksātāja 2017.gada 1. un 2.ceturkšņa PVN deklarāciju.

Pārbaudes rezultātā ar VID NKP Juridisko personu otrās audita daļas Otrās nodaļas vadītājas 2018.gada 16.janvāra lēmumu Nr.30.2-23.34.2/1834 (turpmāk – sākotnējais lēmums) SIA „Origo A" papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN 232,25 *euro*, soda nauda 69,68 *euro* un nokavējuma nauda 21,02 *euro*, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par 43 933,30 *euro* un saistībā ar to aprēķināta soda nauda 11 626,17 *euro*, kā arī apstiprināta pārmaksātā PVN summa par 2017.gada 2.ceturksni 106 155,70 *euro* apmērā un atteikts atmaksāt deklarēto pārmaksāto PVN summu par 2017.gada 2.ceturksni 15 540,00 *euro* apmērā.

SIA „Origo A" sākotnējo lēmumu apstrīdēja VID ģenerāldirektoram.

Ar VID ģenerāldirektora p.i. 2018.gada 17.aprīļa lēmumu Nr.30.2-22.13/1703 (turpmāk – lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā secināts, ka SIA „Origo A" nav ievērojusi likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta, Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus. VID rīcībā esošo pierādījumu kopums liecina, ka SIA „Origo A" zināja, ka, iegrāmatojot grāmatvedības uzskaitē un deklarējot darījumus ar SIA „ALL recycling" un SIA „E.M.Poligons", piedalās ar PVN krāpšanu saistītās darbībās. Ir konstatējama pašas SIA „Origo A" krāpnieciskas darbības fiskālu priekšrocību gūšanai, pieprasot no valsts priekšnodokli par darījumiem, kas faktiski nav notikuši.

[2] SIA „Origo A" (turpmāk – pieteicēja) vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt lēmumu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

Preces esamība netiek apstrīdēta, tādēļ VID konstatējums, ka no dokumentiem un strīdus darījumos iesaistīto personu paskaidrojumiem nevar gūt skaidru priekšstatu par strīdus darījumu norisi, pamatojumu un uzņēmumu iesaisti dokumentos norādītajā veidā, nav pietiekams, lai liegtu PVN priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

Normatīvie akti neaizliedz veikt darījumus ar saistītām personām. Personu saistība pati par sevi nav pamats vispār neatzīt to starpā veiktos darījumus, ja vien netiek konstatēts ļaunprātīgs nolūks. Attiecīgi ir jākonstatē citi pierādījumi, kas norāda uz ļaunprātīgu nodomu PVN sistēmu izmantot fiskālu priekšrocību gūšanai.

VID vispār nav vērtējis darījuma cenas atbilstību. Tas ir atzīstams par būtisku procesuālu pārkāpumu, kas novedis pie nepamatota lēmuma pieņemšanas. Tāpat ir pārkāpts administratīvā akta pamatojuma princips, jo gan sākotnējais lēmums, gan lēmums pieņemts bez pamatotiem argumentiem un pierādījumiem par to, ka pieteicēja zināja, ka tiek iesaistīta krāpnieciskās darbībās vai apzināti tajās iesaistījās.

[3] Tiesā saņemtajos paskaidrojumos VID norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem. Papildus norāda, ka līgumi un transportlīdzekļu pieņemšanas-nodošanas akti ar pieteicēju un SIA „ALL recycling" un SIA „E.M.Poligons" ir noformēti formāli, strīda transportlīdzekļi faktiski netika pārvietoti un palika AS „A Holding" un SIA „ALL recycling" rīcībā, kas liek apstrīdēt darījumu patieso un ekonomisko jēgu. Pieteicējas valdes locekles norādītā informācija neliecina par nopietnu, pārdomātu un objektīvi pamatotu reāla biznesa ieceri vai plānu iegādātā vērtīgā nomas transportlīdzekļa izmantošanai peļņas gūšanas nolūkos. Tāpat nav pierādījumi par citu klientu meklēšanu; persona, kurai transportlīdzekļi tiks iznomāti, bija zināma jau pirms to iegādes. Nav konstatējams, kā strīda transportlīdzekļi tika nodoti pieteicējas rīcībā un ka pieteicēja faktiski kontrolēja un uzraudzīja to nomu.

[4] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, atsaucoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Paskaidroja, ka pieteicēja nav guvusi fiskālas priekšrocības.

[5] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina un uzturēja lēmumā un paskaidrojumā minētos argumentus.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, kā arī izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ja iegādātās preces un saņemtie pakalpojumi ir izmantoti ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai vai tādu citās valstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē, priekšnodoklis ir no citiem reģistrētiem nodokļa maksātājiem saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem.

Tātad no minētā tiesiskā regulējuma ir secināms, ka priekšnodoklis atskaitāms, ja abi darījuma dalībnieki ir reģistrēti ar PVN apliekamo personu reģistrā, ja ir izrakstīts un saņemts atbilstošs nodokļa rēķins, ja ir saņemtas nodokļa rēķinā norādītās preces un pakalpojumi no nodokļa rēķinā norādītās apliekamās personas, un, ja šīs preces un pakalpojumi izmantoti nodokļu maksātāja saimnieciskajā darbībā ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai. Turklāt nodokļa rēķinam iepriekš minētā likuma izpratnē ir jāatbilst faktiski notikušam darījumam.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Augstākā tiesa) līdzšinējā judikatūrā ir norādījis, ka, pirmkārt, jākonstatē, vai darījums vispār faktiski noticis. Lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (*sk., piemēram, Augstākās tiesas 2009.gada 23.aprīļa sprieduma SKA-53/2009 8.punktu, 2013.gada 10.maija sprieduma SKA-2/2013 7.punktu, 2013.gada 1.augusta sprieduma SKA-428/2013 7.punktu*). Arī atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai, darījumam ir jābūt faktiski notikušam. Lai kādu darbību vērtētu par saimniecisku darbību, ir jāņem vērā saimnieciskās realitātes princips. It īpaši tas ir pamata kritērijs, lai piemērotu PVN sistēmu *(sk., piemēram, 1997.gada 20.februāra sprieduma lietā C-260/95 „Commisioners of Customs and Excise pret DFD.S A/S" 23.punktu, 2007.gada 28.jūnija sprieduma lietā Nr.C-73/06 „Planzer Luxcinhourg" 43.punktu)*.

Pārbaudot Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu, ar kuru nodokļu maksātājam liegtas priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, tiesai vispirms ir jānoskaidro, vai dienests pamatoti atzinis, ka darījums faktiski nav noticis tā, kā tas norādīts darījuma attaisnojuma dokumentos.

Ja tiek konstatēts, ka, pretēji dokumentos norādītajam, nodokļu maksātājs preces vai pakalpojumus no nodokļu rēķinā norādītās personas faktiski nav saņēmis, tad tiesai jāpārbauda, vai lietā noskaidrotie apstākļi ļauj secināt, ka nodokļu maksātājs to zināja vai viņam tas bija jāzina. Šāds secinājums izdarāms, ņemot vērā noskaidroto strīdus darījumu ekonomisko būtību un analizējot lietā gūtos pierādījumus *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2018.gada 27.februāra spriedumu lietā SKA-361/2018 9.punktu)*.

[8] Pieteicēja atbilstoši SIA „ALL recycling" un SIA „E.M.Poligons" vārdā noformētajām pavadzīmēm reģistrējusi transportlīdzekļu saņemšanu no SIA „ALL recycling" un SIA „E.M.Poligons". Lietā nav strīda par transportlīdzekļu faktisko esamību kā tādu, to izcelsmi un atrašanos pieteicējas darījumu partneru īpašumā pirms strīdus darījumu noformēšanas.

VID secinājis, ka pieteicēja ir iesaistījusies krāpnieciskās darbībās fiskālu priekšrocību gūšanai, pieprasot no valsts priekšnodokli par darījumiem, kas faktiski nav notikuši. Tādējādi strīds ir par to, vai transportlīdzekļu saņemšana no SIA „ALL recycling" un SIA „E.M.Poligons" ir notikusi tā, kā tas atspoguļots attaisnojuma dokumentos.

[9] Pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot uzņēmumu amatpersonu paskaidrojumus, tiesa secina, ka lietā ir iegūts pārliecinošs pierādījumu kopums par pieteicējas iesaistīšanos nodokļu sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā, noformējot dokumentus par simulatīviem darījumiem ar SIA „ALL recycling" un SIA „E.M.Poligons".

[10] Pieteicēja 2017.gada martā noformējusi astoņas pavadzīmes par astoņu transportlīdzekļu iegādi no SIA „ALL recycling", 2017.gada aprīlī – piecpadsmit pavadzīmes par piecpadsmit transportlīdzekļu iegādi no SIA „E.M.Poligons" *(lietas 2.sējuma 133.-136.lapa, 149.-156.lapa)*. No pavadzīmēm secināms, ka preču nodošana notikusi bez pārvadāšanas, t.i., preču izsniegšanas un saņemšanas adrese norādīta Dauguļi 1, Acone, Salaspils novads. Tas nozīmē, ka abiem darījumu partneriem piederošie transportlīdzekļi ir atradušies vienā adresē.

Atbilstoši VID rīcībā esošajai informācijai strīdus darījumu periodā īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu Dauguļi 1, Acone, Salaspils novads (turpmāk – nekustamais īpašums), reģistrētas SIA „ALL recycling", bet nekustamā īpašuma sastāvā esošajā īpašumā Granita ielā 31 k-19 deklarēta SIA „E.M.Poligons" juridiskā un struktūrvienības adrese. Ar minētajām adresēm ir saistīta arī pieteicēja un AS „A Holding".

Saskaņā ar datu bāzē Lursoft pieejamo informāciju pieteicējas amatpersona /pers. H/ no 2016.gada 11.aprīļa ir SIA „ALL recycling" īpašniece, bet /pers. H/ laulātais /pers. I/ no 2015.gada 5.janvāra ir AS „A Holding" īpašnieks un vienlaikus SIA „ALL recycling" valdes loceklis, bet no 2011.gada 6.septembra līdz 4.jūnijam bijis SIA „E.M.Poligons" valdes loceklis. Savukārt SIA „E.M.Poligons" valdes loceklis no 2016.gada 1.februāra /pers. K/ 2015.gada jūlijā bijis deklarēts kā AS „A Holding" darba ņēmējs. Tādējādi ir konstatējama acīmredzama saistība starp pieteicēju, tās darījumu partneriem un AS „A Holding". Tas liecina, ka darījumu partneru izvēle nav bijusi nejauša. Līdz ar to pieteicējas amatpersonas /pers. H/ paskaidrotais VID, ka SIA „E.M.Poligons" tika atrasta caur zvērinātu tiesu izpildītāju B.Baltiņu *(lietas 1.sējuma 102.lapa)*, neatbilst faktiskajiem apstākļiem. Nav patiesa arī /pers. H/ atbilde, ka SIA „ALL recycling" pieteicēja atrada ar sadarbības nolūku *(lietas 1.sējuma 102.lapa otra puse)*, jo augstāk minētie fakti liecina, ka darījuma partneris /pers. H/ bija labi zināms un nebija vajadzības tādu meklēt.

[11] Pieteicēja pamatoti norāda, ka normatīvie akti neaizliedz veikt darījumus ar saistītām personām. Tādējādi šis fakts pats par sevi nevar liecināt par darījumu fiktīvo raksturu. Tomēr šim faktam ir nozīme, vērtējot visus pierādījumus kopsakarā. Kā pamatoti norādīts lēmumā, atsaucoties uz Augstākās tiesas praksi, personu saistība varētu būt pamats noteiktos apstākļos rasties šaubām par šo personu savstarpējo darījumu patieso būtību.

[12] 2017.gada 9.martā, 16.martā, 21.martā starp pieteicēju un SIA „ALL recycling" noformēti transportlīdzekļu pirkšanas – pārdošanas līgumi *(lietas 2.sējuma 127., 129., 131.lapa)*, 2017.gada 10.aprīlī starp pieteicēju un SIA „E.M.Poligons" noformēts transportlīdzekļu pārdošanas līgums Nr.13/04 *(lietas 2.sējuma 146.-147.lapa)*.

Izvērtējot līgumu saturu, konstatējams, ka tajos nav ietverti līguma būtiskie nosacījumi - nav atrunāts darījuma periods, nav noteiktas soda sankcijas līguma neizpildes gadījumā, nav atrunāta transportlīdzekļu pieņemšanas – nodošanas vieta, pārbaudes kārtība. Starp pieteicēju un SIA „ALL recycling" noslēgtajos līgumos nav atrunāta transportlīdzekļu cena. Faktiski līgumi nevienai no iesaistītajām pusēm nesniedz priekšrocības līgumu neizpildes gadījumā. Tādējādi līgumi pēc savas būtības ir formāli. Ņemot vērā minēto un to, ka darījumi noformēti starp savstarpēji saistītām personām, rodas pamatotas šaubas par reālu nodomu darījumus veikt normālas komercprakses ietvaros.

[13] Pieteicējas amatpersona /pers. H/ paskaidrojusi, ka transportlīdzekļi tika iegādāti ar mērķi paplašināt uzņēmuma saimniecisko darbību, nododot šo tehniku nomā *(lietas 1.sējuma 129.lapa)*. 2017.gada 17., 22.martā un 13.aprīlī noformēti transportlīdzekļu nomas līgumi, ar kuriem pieteicēja astoņpadsmit transportlīdzekļus iznomā AS „A Holding" *(lietas 1.sējuma 132., 135., 139.lapa)*, bet 2017.gada 5.aprīlī noformēta pavadzīme par viena transportlīdzekļa realizāciju pieteicējas amatpersonai /pers. H/ *(lietas 1.sējuma 143.lapa)*. Tātad neilgi pēc transportlīdzekļu iegādes tie ir iznomāti ar pieteicēju saistītiem uzņēmumiem.

Nomas maksa par transportlīdzekļu iznomāšanu noteikta līgumu pielikumos *(lietas 1.sējuma 133.lapa)*, tomēr soda sankcijas nomas maksas nesaņemšanas gadījumā nav noteiktas. Tādējādi arī minētie līgumi ir labvēlīgi nomniekam. Tā kā līgumi slēgti starp savstarpēji saistītiem uzņēmumiem, un pretēji jebkādai normālai komercpraksei saturiski veidoti par labu vienam darījumu partnerim, arī šie nomas līgumi vērtējami kā formāli.

Būtiski ir arī uzsvērt, ka transportlīdzekļu pārvietošana pēc nokļūšanas pieteicējas īpašumā nav notikusi. Proti, no pieņemšanas – nodošanas akta Nr. 13-04/17-2 redzams, ka transportlīdzekļi uzņēmumam AS „A Holding" nodoti adresē Dauguļi 1, Acone, Salaspils novads *(lietas 1.sējuma 133.lapa otra puse)*. No minētā secināms, ka transportlīdzekļu īpašnieku maiņa ir veikta formāli, faktiski tie joprojām ir atradušies iepriekšējo īpašnieku SIA „ALL recycling" un SIA „E.M.Poligons" struktūrvienībā.

[14] 2017.gada 10.jūlijā un 31.oktobrī noformētas vienošanās starp pieteicēju un AS „A Holding" par 2017.gada 17.marta nomas līguma Nr.17-03/17 un 13.aprīļa nomas līguma Nr.13-04/17 izbeigšanu *(lietas 1.sējuma 134., 137., 138., 141.lapa)*. Tātad transportlīdzekļu nomas līgumi pārtraukti pēc dažiem mēnešiem. Pieteicējas amatpersona paskaidrojusi, ka nomas līgumi izbeigti pēc AS „A Holding" iniciatīvas *(lietas 1.sējuma 103.lapa otra puse)*. Savukārt jau nākamajā dienā pēc iepriekšējo nomas līgumu laušanas - 2017.gada 11.jūlijā, 2.oktobrī un 1.novembrī - pieteicēja noformējusi nomas līgumus ar SIA „ALL recycling" par 22 transportlīdzekļu iznomāšanu SIA „ALL recycling" *(lietas 1.sējuma 154., 158., 161.lapa)*. Tātad daļa transportlīdzekļu iznomāti tam pašam darījumu partnerim, no kura tie saskaņā ar attaisnojuma dokumentiem iegādāti. Tas nozīmē, ka vismaz daļa transportlīdzekļu ir palikuši iepriekšējā īpašnieka SIA „ALL recycling" rīcībā.

[15] Pieteicējas amatpersona /pers. H/ paskaidrojusi, ka transportlīdzekļi AS „A Holding" iznomāti, jo SIA „E.M.Poligons" informēja, ka transportlīdzekļi tiks iznomāti AS „A Holding". Apmaksu par iegādātajiem transportlīdzekļiem no SIA „E.M.Poligons" bija plānots veikt no saņemtās maksas par transportlīdzekļu nomu SIA „ALL recycling". Apmaksu par iegādātajiem transportlīdzekļiem no SIA „ALL recycling" bija plānots veikt no saņemtās maksas par transportlīdzekļu nomu SIA „ALL recycling" *(lietas 1.sējuma 102.lapa)*.

No minētā secināms, ka transportlīdzekļi no SIA „E.M.Poligons" iegādāti, nenorēķinoties. Minēto faktu apliecina arī SIA „E.M.Poligons" amatpersona /pers. K/, norādot, ka līdz 2017.gada 24.novembrim pieteicēja ar SIA „E.M.Poligons" nav norēķinājusies *(lietas 2.sējuma 142.lapa)*. Tādējādi nav konstatējams darījuma ekonomiskais pamatojums. Savukārt /pers. H/ paskaidrotais, ka samaksu par transportlīdzekļiem, kas iegādāti no SIA „ALL recycling", bija plānots veikt no saņemtās maksas par transportlīdzekļu nomu SIA „ALL recycling", ir pretrunā jebkādiem loģikas likumiem un SIA „ALL recycling" kā pārdevēja ekonomiskajām interesēm.

SIA „ALL recycling" amatpersona /pers. H/ paskaidrojis, ka transportlīdzekļi pārdoti pēc AS „Nordea Bank" pieprasījuma, un nomātie transportlīdzekļi tiek izmantoti tā, kā tika izmantoti līdz pārdošanai *(lietas 2.sējuma 120.lapa)*. No minētā secināms, ka transportlīdzekļu pārdošanas darījumiem bijis piespiedu raksturs. Tā kā /pers. H/ nav izskaidrojis uzņēmuma ekonomisko ieguvumu, piekrītot maksu par transportlīdzekļu pārdošanu saņemt tikai pēc tam, kad pircējam tika novirzīti līdzekļi par transportlīdzekļu nomu, un darījums noticis piespiedu kārtā, kopsakarā ar iepriekš uzskaitītajiem faktiem tiesai nepastāv šaubas par darījumu fiktīvo raksturu. Šāda darījumu shēma tiesas ieskatā ir iespējama tikai starp savstarpēji saistītiem darījumu partneriem un nepārprotami liecina par abu darījumu partneru abpusēji izdevīgām ekonomiskām interesēm, vienam partnerim no darījuma iegūstot PVN atskaitīšanas tiesības.

[16] Lai gan VID lēmumā ir norādījis vēl uz virkni apstākļiem, kas liecina par pieteicējas un SIA „ALL recycling" un SIA „E.M.Poligons" darījuma formālo raksturu, tostarp vērtējot amatpersonu paskaidrojumu saturu un uzņēmumu savstarpējās attiecības, procesuālās ekonomijas nolūkā tiesa tos neuzskaitīs. Jau norādīto apstākļu kopums ļauj secināt, ka pieteicējas un SIA „ALL recycling" un SIA „E.M.Poligons" rekvizīti izmantoti fiktīvu darījumu nodrošināšanai. Uzņēmumu savstarpējā saistība, formālie un pieteicējai neizdevīgie pirkuma un nomas līgumi, pieteicējas amatpersonas nepatiesie paskaidrojumi, strīdus transportlīdzekļu palikšana SIA „ALL recycling" un SIA „E.M.Poligons" rīcībā, pieteicējas nenorēķināšanās ar SIA „E.M.Poligons" un SIA „ALL recycling" piekrišana apmaksu par pārdotajiem transportlīdzekļiem saņemt pēc maksas par transportlīdzekļu nomu no pieteicējas nerada šaubas, ka pieteicēja apzinājās, ka noformē dokumentus par faktiski nenotikušiem darījumiem, un to ir veikusi apzināti, ar mērķi nodokļu sistēmu izmantot ļaunprātīgi.

Tādējādi VID pamatoti secinājis, ka pieteicēja nav ievērojusi Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus, līdz ar to tai nebija tiesību 2017.gada 1.ceturkšņa PVN deklarācijās atskaitīt priekšnodokli par deklarētajiem darījumiem ar SIA „ALL recycling" un SIA „E.M.Poligons".

[17] Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo, otro, ceturto, piekto, sesto daļu, 29.panta otro daļu, pieteicējai pamatoti papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN 232,25 *euro*, soda nauda 69,68 *euro* un nokavējuma nauda 21,02 *euro*, samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par 43 933,30 *euro* un saistībā ar to aprēķināta soda nauda 11 626,17 *euro*, kā arī atteikts atmaksāt deklarēto pārmaksāto PVN summu par 2017.gada 2.ceturksni 15 540,00 *euro* apmērā. Tiesa kļūdas VID veiktajos aprēķinos nekonstatē.

[18] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka lēmums ir tiesisks, bet pieteikums noraidāms.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nolēma

noraidīt SIA „Origo A" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores p.i. 2018.gada 17.aprīļa lēmuma Nr.30.2-22.13/1703 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Hāzenfuse